

Narvan stoupá jako odpálená raketa

Skupina Narvan vtrhla mezi poklidně si plavající plavce v bazénku české pop music jako pořádně hladový žralok – ačkoliv vznikla teprve minulý rok v červenci, už teď jí firma BMG vydala album Bez filtru a před nedávnem se probojovala až do semifinále soutěže Marlboro Rock-In. O pozadí raketového startu kapely mi vyprávěl zpěvák Mario Feinberg, který skupinu založil po návratu z emigrace v USA, během křtu desky v pražském klubu Rock cafe.

Ovlivnil pobyt v USA nějak tvůj pohled na život, resp. hudební tvorbu?

Já jsem emigroval na začátku roku 1989 do Německa. Dělal jsem tam u počítačů, vydělával, vozil si zadek v autě a myslel, že je všechno v pořádku, a tak to má fungovat. Jenže najednou jsem začal zjišťovat, že to hlavní nefunguje, že nej-

sem šťastnej. A tehdy jsem po čtyřech letech emigrace přijel do New Yorku. To město pro mě byla muzika. Hodně inspirativní, hlavně k textům. Ale cokoliv, pokud se před tím nezavřeš, tak tě obohatí. Hodně lidí si dneska dělá image z toho, že byli v cizině, ale já bych to zase nijak nenadhodnocoval.

Věnoval ses tam muzice?

Zkoušel jsem založit kapelu, sehnal jsem dokonce bubeníka, který hrál s Lenny Krawitzem, ale než jsem zase našel k němu adekvátní muzikanty, tak mu jeho agent sehnal angažmá někde jinde.

S jakou představou ses vracel domů a jak se ti podařilo tak rychle postavit skupinu?

Vlastní plán byl přijet na půl roku sem, sehnat lidi, dát dohromady program a odjet zpátky do Spojených států. Zpo-

čátku to byl problém, protože ti dobří hráli v kapelách a nikdo nechtěl přistoupit na můj program jet na sto procent, pronajmout barák 30 kilometrů od Prahy a tam to všechno nacvičit. Tak jsem se zbalil a z Prahy odjel do Brna. Zaplatil studio a za čtrnáct dní byl hotovej demáč. Projevili o něj zájem jak na BMG, tak na Sony a Polygramu. Je to raketový, ale proč ne, když jseš raketa, tak se tak chovej.

Jak důležité jsou pro tebe texty?

To je pro mě úplně nejdůležitější věc. Proto si je dělám sám. Jsou to osobní prožitky – šeptám, když je to intimní, někdy řvu když mě to štve. Někdy dělám, to co ostatní nazývají rap, ale pro mě to jsou říkanky.

Jindřich JIRÁSEK